

[Lilli Gyldenkilde]

ke har et arbejde og ikke er i fagforening, de skal anvise et arbejde. Det er jo derfor, vi er oppe på noget nær 50.000 mennesker, der skal findes arbejdspladser til, og derfor er det også korrekt, når jeg siger, at der ikke bliver skabt én eneste ordinær kommunal arbejdsplads i overskuelig fremtid på grund af denne lovgivning.

Når det er sagt, vil jeg godt spørge fru Pia Christmas-Møller – det kan selvfølgelig godt være, at hun ikke vil svare, men så beder jeg socialministeren gøre det, når vi nu får lovforslaget tilbage, for vi må have det afklaret – hvad der lå i den bemærkning, som fru Pia Christmas-Møller kom med i sin ordførertale for et øjeblik siden. Der blev sagt, at der er nogle ting her, som vi ikke kunne komme igennem med, sidste gang vi lavede forlig, men vi har fået dem med nu, og det er vi godt tilfredse med. Jeg vil godt have afklaret, hvad det drejer sig om, for det er lige præcis det punkt, jeg klandrer den siddende regering for, nemlig at det har været nødvendigt at lave ekstra forrindelser.

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Nu bliver de unge mennesker garanteret en aktivitet på 20 timer ugentligt, og det er en klar forbedring i forhold til forårets aktiveringsforlig, der som udgangspunkt ligeledes garanterede de unge 20 timer om ugen.

Men hvis de lå på en højere sats end 50 kr. i timen, skulle det modregnes i timetallet for at få pengene til at passe i den sidste ende; hvis man var på andet trin, havde man kun 17 timer, og hvis man var på tredje trin, var man nede på 15 timer, og det mener vi var noget rod. Vi kunne ikke komme igennem med en anderledes ordning dengang, men nu har vi fået sikret, at der bliver tale om en egentlig garanti for 20 ugentlige timer til alle unge under 25 år, men til gengæld bliver honoreringen 50 kr. i timen for de første 20 timer for alle under 25 år. Det er en klar forbedring, og jeg håber, at jeg hermed har beskrevet indholdet af den for fru Lilli Gyldenkilde.

Jørn Pedersen (S):

Jeg vil meget gerne slå fast her fra Folketingets talerstol, at det forlig, der nu har været omtalt nogle gange, deltog Socialdemokratiet

ikke i, vi stemte oven i købet imod. Det synes jeg er et godt udgangspunkt for denne drøftelse.

Jeg vil også godt sige, at med hensyn til de aftaler, som Socialdemokratiet nu indgår med de tidligere forligspartier, vedstår vi naturligvis i regeringssamarbejdet, at vi hver især kommer med forskellige aftaler, som er indgået tidligere, og som vi er nødt til at støtte, uanset om vi har større eller mindre sympati for de tanker, der ligger bag. Sådan er det.

Jeg vil godt sige til fru Lilli Gyldenkilde, der taler om en ankemulighed, at det har vi stor forståelse for, og at vi i det hele taget vurderer i arbejdet med bistandsloven, hvor der kan indføres ankemuligheder, som ikke findes i dag. Vi har tidligere her i salen diskuteret ankemuligheder på hjemmehjælpsområdet, og vi har fået det formaliseret på en måde, så vi senere på året får nogle indfaldsvinkler for, hvordan vi kan gøre det. Jeg mener også, at vi på både dette og andre punkter er nødt til at vurdere, hvordan vi sikrer borgernes muligheder for at anke nogle afgørelser, som måske i øjeblikket både skal ankes til og bedømmes af de kommunale myndigheder.

Med hensyn til timetallet, der jo har været en væsentlig faktor i diskussionen, vil jeg sige, at for os at se er det noget positivt, at man nu får et fast tal på 20 timer og ikke har det flimmer, som vi tidligere har hørt om fra kommunerne; det har været meget, meget svært at lave noget fornuftigt, når to mennesker, der arbejder side om side, skal have forskellige timetal og forskellig aflønning.

Jeg vil godt sige, at når vi snakker om forlig – og det er der tale om, det erkender vi – føler vi nok fra Socialdemokratiets side, at når vi når frem til næste valg, må forligsperioden nok rent faktisk være slut, når vi taler om denne specielle del. Det må være en rimelig indgangsvinkel, og så synes jeg, at alle parter kan sige, at de har fået en sober og pæn behandling.

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Det er hr. Jørn Pedersens sidste bemærkninger, der kalder mig på talerstolen. Jeg må bestemt afvise hr. Jørn Pedersens og Socialdemokratiets adkomst til overhovedet at vurdere varigheden af dette forlig, som ikke omfatter So-